Gemeente Amsterdam

# Advies

**Zaaknummer:** JB.25.001442.001

**Advies van de bezwaarschriftencommissie over het bezwaarschrift van 5.1, 2, e tegen het besluit van 20 december 2024 met het kenmerk Z2024-020114. Met dat besluit is een verbeurde dwangsom van €3.333,- ingevorderd wegens het plaatsen van een afvoerinstallatie en afvoerpijp op het dak van de uitbouw op de locatie Elandsgracht 140 te Amsterdam.**

---

Aan het college van burgemeester en wethouders,

## 1. Advies

Wij adviseren als bezwaarschriftencommissie om:

- de bezwaren ongegrond te verklaren;
- het besluit van 20 december 2024 met kenmerk Z2024-020114 in stand te laten.

Dat betekent dat bezwaarmaker geen gelijk krijgt.

Hierna leest u waarom wij dit adviseren.

## 2. Aanleiding

Op 29 april 2024 hebben toezichthouders van de gemeente het pand aan de Elandsgracht 140 gecontroleerd. De toezichthouders constateerden dat er een afvoerinstallatie en afvoerpijp zijn geplaatst zonder omgevingsvergunning. Naar aanleiding hiervan heeft het college 5.1, 2, e en 5.1, 5.1, 2, e van de bedrijfsruimte op de locatie Elandsgracht 140-H, op 28 mei 2024 bericht dat zij voornemens is een last onder dwangsom op te leggen.

Op 9 juli 2024 heeft het college een last onder dwangsom van €10.000 opgelegd. De last houdt in dat bezwaarmaker de afvoerinstallatie en afvoerpijp binnen zes weken dienen te verwijderen.

Op 29 augustus 2024 heeft een toezichthouder van de gemeente wederom gecontroleerd en daarbij vastgesteld dat de afvoerinstallatie en afvoerpijp niet zijn verwijderd.

Bij besluit van 20 december 2024 (het bestreden besluit) heeft het college een dwangsom van €3.333 ingevorderd, omdat niet volledig aan de last is voldaan.

Tegen dit besluit heeft 5.1, 2, e (hierna: bezwaarmaker) een bezwaarschrift ingediend op 6 januari 2025.

## 3. Ontvankelijkheid

De commissie stelt vast dat het bezwaarschrift tijdig is ingediend, dat bezwaarmaker als belanghebbende bij de bestreden besluiten kan worden aangemerkt en dat het bezwaarschrift ook voldoet aan de overige (wettelijke) eisen. Het bezwaar kan daarom inhoudelijk worden beoordeeld.

## 4. Het bezwaarschrift

De bezwaren houden – samengevat en in essentie weergegeven – het volgende in.

- Bezwaarmaker stelt dat zij in maart 2024 het restaurant op Elandsgracht 140H hebben overgenomen en sindsdien zijn geconfronteerd met diverse uitdagingen, waaronder achterstallige vergunningen en technische gebreken.
- Volgens bezwaarmaker vergde het uitvoeren van de vereiste aanpassingen, zoals de verwijdering van de oude afvoerpijp en de installatie van de geurfilterkast, meerdere stappen. De benodigde procedures en wachttijden voor monteurs hebben helaas langer geduurd dan verwacht.
- Bezwaarmaker geeft aan dat belangrijke brieven en informatie vaak te laat bij hen terechtkwamen, omdat de post regelmatig door de buren met vertraging werd bezorgd, ondanks dat het adres duidelijk is aangegeven als "140H". Hierdoor hadden zij minder tijd om te reageren.
- Bezwaarmaker benadrukt dat zij drie keer een monteur hebben ingeschakeld en alles hebben gedaan om aan de gestelde eisen te voldoen. De vertraging was geenszins hun intentie. Bezwaarmaker betreurt dat het proces niet soepel is verlopen, maar vraagt begrip voor hun positie als beginnende ondernemers die te maken kregen met onvoorziene obstakels.
- Tot slot geeft bezwaarmaker aan niet akkoord te gaan met het besluit om slechts 2/3 van de dwangsom kwijt te schelden. Gezien de omstandigheden en hun aantoonbare inspanningen verzoekt zij het volledige bedrag te laten vervallen, nu volledig is voldaan aan alle gestelde eisen.

## 5. Hoorzitting

Aanwezigen bij de hoorzitting waren:

- De heer 5.1, 2, e (gemachtigde)
- Mevrouw 5.1, 2, e (bezwaarmaker)
- Mevrouw 5.1, 2, e (secretaris)
- Mevrouw 5.1, 2, e (voorzitter)
- De heer 5.1, 2, e (vertegenwoordiger van het dagelijks bestuur van stadsdeel Centrum)

De bezwaarschriftencommissie heeft bezwaarmaker op 14 oktober 2025 de gelegenheid gegeven om haar bezwaren mondeling toe te lichten tijdens een hoorzitting. Tijdens die zitting is puntsgewijs besproken waarom bezwaarmaker van mening is dat de invordering moet komen te vervallen.

Bezwaarmaker stelt dat zij er niet aan hebben gedacht om verlenging van de begunstigingstermijn te verzoeken, omdat zij gedurende het proces contact hadden met het college. Daarnaast geven zij aan dat brieven regelmatig bij de buren werden afgegeven, doordat op de brieven het huisnummer onjuist was vermeld. Bezwaarmaker verzoekt om matiging van de boete, nu zij alsnog aan de last hebben voldaan en zij zich gedurende het traject welwillend hebben opgesteld, maar het door omstandigheden niet is gelukt om binnen de begunstigingstermijn aan de last te

voldoen. Daarnaast stelt de gemachtigde van bezwaarmaker dat bezwaarmakers de informatie van de gemeente niet volledig hebben begrepen, waardoor voor hen niet duidelijk was wat precies van hen werd verwacht.

De vertegenwoordiger van het college heeft toegelicht dat is besloten tot matiging van de dwangsom. Daarbij is rekening gehouden met de omstandigheden van bezwaarmaker, waaronder het feit dat zij de overtreding uiteindelijk hebben beëindigd, ze beginnende ondernemer zijn en de taalbarrière die wellicht een rol heeft gespeeld bij de procedure. Gelet op deze omstandigheden heeft het college het redelijk geacht om de dwangsom te matigen.

## 6. Wet- en regelgeving

De toepasselijke wet- en regelgeving staat in de bijlage bij dit advies.

## 7. Overwegingen

Wij beoordelen of het besluit op juiste gronden is genomen en overwegen als volgt.

Wij constateren dat tegen het besluit van 9 juli 2024 tot oplegging van de last onder dwangsom, geen bezwaar is gemaakt. In zoverre moet van de juistheid van dit besluit worden uitgegaan. Verder is niet in geschil dat binnen de begunstigingstermijn, die eindigde op 20 augustus 2024, niet volledig aan de opgelegde last was voldaan. Dit betekent dat de dwangsom van €10.000,- van rechtswege is verbeurd.

Het is vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat bij een besluit over invordering van een verbeurde dwangsom aan het belang van die invordering veel gewicht moet worden toegekend.[1] Een andere opvatting zou afdoen aan het gezag dat behoort uit te gaan van de oplegging van een last onder dwangsom. Ook de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 5:37, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Kamerstukken II 2003/04, 29 702, nr. 3, blz. 115) gaat hiervan uit. Hierin is vermeld dat een adequate handhaving vergt dat opgelegde sancties ook worden geëffectueerd en dat verbeurde dwangsommen dus worden ingevorderd. Alleen in bijzondere omstandigheden kan geheel of gedeeltelijk van invordering worden afgezien.

Wij zijn van mening dat in dit geval geen sprake is van bijzondere omstandigheden die aanleiding geven om van invordering af te zien. Redengevend hiervoor is dat het de verantwoordelijkheid van bezwaarmaker is om haar bedrijfsvoering zodanig in te richten dat een overtreding wordt voorkomen dan wel binnen de gestelde termijn ongedaan wordt gemaakt. De begunstigingstermijn is op 20 augustus 2024 verstreken. Op 29 augustus 2024 heeft een hercontrole plaatsgevonden. Pas op 10 oktober 2024 heeft bezwaarmaker de afvoerinstallatie inpandig gerealiseerd en op 14 oktober 2024 is de afvoerpijp verwijderd. Dat bezwaarmaker de overtreding inmiddels heeft hersteld, doet niet af aan het feit dat deze niet binnen de begunstigingstermijn is beëindigd. Wij merken op dat bezwaarmaker binnen de gestelde begunstigingstermijn had kunnen verzoeken om verlenging van deze termijn, in het geval meer tijd nodig was om de overtreding ongedaan te maken. Verder is de last onder dwangsom en het voornemen tot invordering naar het juiste adres gestuurd. Wij constateren dat op het bestreden

[1] Bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 12 november 2025, ECLI:NL:RVS:2025:5492

besluit per abuis huisnummer 140 stond vermeld in plaats van 140H, maar dit doet niet af aan het feit dat de last, inclusief de begunstigingstermijn, correct naar het adres van bezwaarmaker is verstuurd. Verder is niet gebleken dat bezwaarmaker hierdoor in haar belangen is geschaad. Zij heeft immers tijdig bezwaar kunnen maken tegen het bestreden besluit.

Daarnaast stellen wij vast dat college gedeeltelijk heeft afgezien van invordering van de verbeurde dwangsom van € 10.000,-, omdat bezwaarmaker de situatie uiteindelijk heeft hersteld en sprake is van een beginnende ondernemer. Het college heeft de dwangsom tot een derde gematigd, waardoor een bedrag van € 3.333,- wordt ingevorderd. Naar ons oordeel is hiermee voldoende rekening gehouden met de door bezwaarmaker geschetste omstandigheden.

Gelet hierop zijn wij van oordeel dat het college terecht is overgegaan tot het (gedeeltelijk) invorderen van de verbeurde dwangsom.

**8. Conclusie**

Wij zijn van oordeel dat de verbeurde dwangsom terecht is ingevorderd. Wij adviseren daarom om het ingediende bezwaar ongegrond te verklaren en het besluit van 20 december 2024 (kenmerk Z2024-020114) in stand te laten.

Amsterdam, 5 februari 2026

De bezwaarschriftencommissie,

5.1, 2, e

Mevrouw mr. 5.1, 2, e
Voorzitter

5.1, 2, e

5.1, 2, e

Mevrouw 5.1, 2, e
Secretaris

**Bijlage:** Wet- en regelgeving

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 5:21
Onder last onder bestuursdwang wordt verstaan: de herstelsanctie, inhoudende:
a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding, en
b. de bevoegdheid van het bestuursorgaan om de last door feitelijk handelen ten uitvoer te leggen, indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Artikel 5:37
1. Alvorens aan te manen tot betaling van de dwangsom, beslist het bestuursorgaan bij beschikking omtrent de invordering van een dwangsom.
(...)

Omgevingswet
Artikel 5.1
Het is verboden zonder omgevingsvergunning de volgende activiteiten te verrichten:
• a. een omgevingsplanactiviteit,